

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n^o 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 3 MAART.

Het politiek van M. Frère.

In het goed politiek moet men hulde bewijzen aan zijne vijanden, telkens dat zij zulks verdienen. De behendigheid van minister Frère, al is dit nog niet opgemerkt geworden, schijnt bijzonder hierin uit, dat hij weet voordeel te trekken uit de omstandigheden: hierin geloof ik niet dat hij ooit bij ons zijnen meester gevonden heeft. Men weet dat M. Pirmez zich in de Kamer aan het hoofd bevond van eene fractie der liberale partij, waarin hij dagelijks meer en meer veld won, en vroeg of laat, door bemiddeling der gematigde mannen van de linkerzij, die het in vele zaken eens zijn met de katholieken, Frère van zijnen troon zou geworpen hebben. Zulks heeft de behendige minister van finantien juist in tijd begrepen; wat doet hij, om die plannen te verijdelen, en zich op nieuw te staven? Kost wat kost, moet M. Pirmez zijn man worden, hij neemt hem op, en weet hem zoodanig te geleiden, dat M. Pirmez van alle zijne gematigde denkwijzen de eene voor, de andere na afziet, en zich medeplichtig makende aan het hatelijk politiek van M. Frère, de gematigde fractie zijner partij voor lang onmogelijk maakt. Zoo heeft Frère niet alleen eenen man aangewonnen die hem deerklijk in den weg begon te staan, maar een groot gedeelte tegenstrevers ontwapent die op het punt waren van hem te onttronen. Daar was het grondpolitiek van Frère in gelegen bij het hervormen van het ministerie. Nu blijft er hem niets overig dan de kiezingen te bewerken door schoone beloften, en mij dunkt, dat deze zich niet laten wachten.

In een boek, getiteld: Geloof en zelfopoffering der Pauselijke Zouaven, lezen wij twee trekken van wege Willem III, koning der Nederlanden, die een protestant grootliks vereeren, en onze liberators moeten beschamen. Een jongeling, die begeerde naar Rome te gaan om voor het Pausdom te strijden, kon zijne reis niet betalen. Hij vindt een middel om den koning te spreken. Z. M. was edelmoedig genoeg om hem eene milde gift te doen, en er bij te voegen: *Ware ik in den druk waar de Paus zich in bevindt, ik zou ook goorne geholpen worden...* Twee andere pauselijke vrijwilligers vonden goed den koning oorlof te vragen om naar Rome te vertrekken. *Gaat, mijne zonen, zegde de vorst, ik wil u niet weêrhouden. Maar indien er hier iets voorvalt, en dat ik u noodig heb, wat zal ik doen?* — *Siro, telegraphieert: wij komen afgehoopen om u te verdedigen.* — *'t Is wel, gij zijt dapperen. Gij gelijkt dengene dien ik bij mij heb.* En de koning toonde hun het portret van Petrus Jong, de landbouwer van Lutjebroek, den reus van Monte Libretti. Eindelijk, de koning, verrukt door de vaderlandsheide en de zelfopoffering dier tweejeugdige knapen, gaf hun zijn zakuurwerk ten geschenke en aanzocht ze hem nooit te vergeten.

Runderpest.

De gezondheidsstaat van het vee verbeterd o-eral. De ontvengen inlichtingen stellen aundermaal het volslagen afwezen vast van alle geval van runderpest, zoo in België als in Holland en Engeland. Men meldt niet dat de ziekte zich weder vertoond hebbe in Oostenrijk.

De bladeren van Slesien behelzen opgaven over de verwoestingen in den jare 1867 in die provincie aangerocht. De runderpest heeft gewoed in 37 gemeenten in de regencie Appeln; 1116 stuks vee zijn er van aangedaan geweest; 103 zijn er van gestorven; 941 zijn voorzichtigheidsshalve afgemaakt en de eigenaars hebben er 72 behouden. Men heeft het vee doen weggan uit 131 hoerdiere in de nabijheid van de besmette distrikten, na er 312 stuks vee te hebben afgemaakt. Het totaal verlies in die distrikten bedraagt 1356 koppen. In de besmette dorpen waren er 12,610 koppen, zoodat het verlies 10,75 t. h. bedraagt.

Een misdadiger.

Te Luigne is verledene week eene verschrikkelijke misdaad gepleegd in de volgende omstandigheden:

Den 27 februarij, omtrent 7 ure 's morgens, begaf de genaemde Van de Kandelare, een jong meisje van 21 jaren, zich naar haar werk te Watrelos (Frankrijk). Wanneer zij te Herseaux op de groote baan kwam, werd zij inge-

haald door den genaamden Henri Duquesnoy, insgelijks te Luigne w. n. d. Deze greep aandoosds het meisje vast, wierp haar op den grond en bracht haar 30 à 35 messteken toe aan het hoofd, in het aangezicht en aan de handen.

Ondanks hare menigvuldige wonden heeft het meisje aan de justicie nog inlichtingen over haren moordenaar kunnen geven en dank aan den liever der gendarmerie van Mauseiron, heef men Duquesnoy in handen gekregen; hij was op het punt den voet op franschen bodem te zetten. De moordenaar is in de celgevangenis opgesloten.

Over deze misdaad meldt men uit Luigne nog de volgende bijzonderheden:

« Eene gruwelijke misdaad heeft onze vreedzame bevolking in verslagenheid gedompeld. Wraak uit jaloersschheid schijnt de drijfveer der misdaad te zijn geweest, maar de brutale wraak waarvan de woestste volkeren ter nauwernood een voorbeeld opleveren.

In de gemeente Luigne, leefden twee ardeiders-familie, die bijna onder hetzelfde dak woonden. Geertruda Van de Kandelare is 21 jaar oud; haar gedrag is voorbeeldig; zij is zeer werkzaam. Haar huurman, Henri Duquesnoy, is 22 jaar oud.

Duquesnoy trachtte Geertruda in huwelijk te bekomen, maar deze hem kenende als een slechte kerel, verslaaft aan den drank, wegerde hem hardnekkig. Verscheidene malen zocht Henri haar of hare broeders in zijne woede op en overlaaide hen met slagen. De justicie kwam er tusschen en de kerel werd eene eerste maal tot eene maand gevangzitting veroordeeld; hij was gedageld om een tweeden keer te verschijnen vrijdag, en de feiten, hem ten laste gelegd, waren gansch bewezen. Hij had zich aan eene nieuwe en grotere veroordeeling te verwaanden.

Donderdag morgen begaf Geertruda zich naar haar werk te Roubais, doch zij was zoo voorzichtig zich door een harer medewerksters te doen vergezellen. Onderweg keerde zij zich om en zag dat Henri haar volgde. De meisjes begonnen te loopen, om een naburig huis binnen te vluchten maar de schrik verlamde hare stappen en Henri haalde haar in op ongeveer 20 meters afstand van de herberg, in welke zij meenden te loopen; hij was gewapend met een der lange messen, waar men zich op den buiten van bedient om brood te snijden. Hij viel op Geertruda als een wild dier op zijne prooi, en bracht haar 25 wonden toe.

De broeder van het meisje volgde van verre, danzelfde weg; op de kreten zijner zuster, kwam hij toegelopen, met weteude dat het tooneel zoo levig was en denkende dat er enkel kweste was van eenige vuistslagen; maar zoodra Henri hem ontwaarde, toonde hij hem het mes, besmeurd met het bloed zijner zuster, en dreigde hem er mede, zoo wel als de personen, die er waren bijgesneid. In dit oogenblik van verwarring g lukte de moordenaar erin te ontsnappen. Geertruda leeft nog, doch haar toestand is hopeloos. Wat Henri betreft, hij is in de handen des gerechts. Om op het fransch grondgebied te komen, moest hij over den ijzeren weg gaan, die op bevel van den statteoverste goed bewaakt werd; een oude bediende haald hem aan.

De Expeditie van Abyssinië.

De Times bevat eenen brief, welke hem uit Goon-Goono, onder dagteekening 3 februarij, is toegezonden.

De verschillende troepen waren in eene streek aangekomen, welke zoo vruchtbaar en vruchtbaar als opmerkenswaardig was. Op de rotsen welke het platteland omzoomen, ziet men hier en daar leemen huiten, wier halfmaakte bewoners zich door hunne onreinheid doen opmerken.

De inboorlingen leveren zich ontsluitend over aan de bebouwing van den grond, welke in al de streken beplant is met tarwe en gerst; daar waar de grond niet bebouwd is, brengt hij gras in overvloed voort. Het engelsche leger maakt ruimschoots van die hulpmiddelen gebruik, welke de inboorlingen zich aan hooge prijzen doen betalen.

De Engelschen hebben overigens in die streken, eene katholieke kerk ontdekt, welke om zoo te zeggen op eene loodrechte rots ligt en die gemakkelijk kan verdedigd worden. Het denkbeeld, hetwelk de inboorlingen heeft aangedreven om die zonderlinge ligging aan hunnen tempel te geven, is denzelve ongenaakbaar te maken voor de aanvallen der Shohos, welke aan de mahometaanse eeredienst toebehooren en het schijnt inderdaad, dat er weinige sterken bestaan, welke zich in zulken onnuttigen toestand bevinden.

Er had sedert de vorige korrespondentie geen hoegenaamd opmerkenswaardig feit in het engelsche leger plaats gehad, tenzij dat generaal

Napier naar Attegat vertrokken was en dat hij dacht den 14 februarij eene samenkomst met Kasso, den potentaat van Tigre, te hebben.

Eilende in Algerië.

Men leest in den Courier de Tiemon: « In den nacht van den 9 tot den 10 februarij is er sneeuw gevallen en werf de grond er tot op eene hoogte van 6 centimeters met overdekt; hij verdween na het verloop van 24 uren.

« Men heeft des anderendaags elf lijken in de stad en op de omliggende wegen gevonden. De week te voren had men er twaalf opgenomen.

« Met de smelting van de sneeuw is de sterfte verminderd, en men heeft slechts 20 lijken te voegen bij die van den nacht van den 10; dit is in het geheel 31 lijken, welke van den 6 tot den 31 op den openbaren weg werden opgenomen.

« Wij zullen er het tijder niet bijvoegen van de lijken, welke op het grondgebied der gemeente en in de omstreken van Seldou en Mahnia gevonden zijn. »

Dood van den oud-koning van Beieren.

Koning Lodewijk I, van Beieren, is dezer dagen (29 februarij) te Nizza overleden; twee zijner zonen, de prinsen Luitpold en Adelbert, zijn in tijds kunnen aankomen om zijn laatste snik bij te wonen. Z. M. was 82 jaar oud. Hij werd geboren te Straatsburg den 25 augustus 1786, en was den 13 oktober 1825 zijnen vader Maximiliaan I opgevolgd. In 1848 abdikeerde de koning Lodewijk ten voordeele van zijnen zoon Maximiliaan II, en heden regert zijn kleinzoon Lodewijk II, in Beieren.

Behalve de koninklijke familie van Beieren, heeft de dood van koning Lodewijk I, het grootste gedeelte der hoven van Duitschland in rouw gedompeld. De koningin-weduwe van Pruisen, de aartshertogin Sophia, moeder van keizer Frans-Jos. ph, en de beide koninginnen van Saksen, waren alle vier zusters van den overleden vorst.

Sterfgeval.

In den nacht van zondag tot maandag is in Tongeren overleden M. M. P. X. Berden, ontvanger der registratie te Hasselt. M. Berden telde in Tongeren zoo veel vrienden als kennis sen. Zijne schielijke dood heeft in onze stad den droevigsten inruk gemaakt.

De plechtige bijdienst zal plaats hebben in de groote kerk te Tongeren, morgen woensdag, om 11 uren.

Men schrijft uit Luik, 29 februarij:

Den 8 dezer maand heeft M. Couvroux, generaal der 1^{ste} Infanterie, uit het leen van M. Goubaux, oud-generaal der garde van keizer Napoleon I, eenen kogel gekaald, wegende 29 grammen. Deze kogel was, alvorens hem te kwetsen, waarschijnlijk op 's scherp afgeschmijpt, want er was eene scade in ter diepte van een derde van zijn omvang. M. Goubaux was door dien kogel in den slag van Wat rloo, (18 juni 1815) getroffen. Er waren reeds verscheidene operaties te vergeefs g. daan; doch eindelijk, na 53 jaren, is hij ervan bevrijd geworden.

Men schrijft uit Verviers, 28 februarij:

Eergisteren middag heeft er in de statie van Verviers een gewelddadig tooneel plaats gehad tusschen twee hoegenaamde personen, en hetwelk door sommigen, maar ten onrechte, als eene moordpoging wordt beschouwd. Men leest dienaangaande in de Nouvelliste de Verviers:

De afgezant van Rusland, ten 12 ore 7 minuten, met het konsoon van Pruisen in onze statie aangekomen, was in de wachtzaal van 1^{ste} klas g. treden, waar hij eenige verscheuring nam. Een heer kwam zich naast hem neêrzetten en knoopte met hem een gesprek aan, dat welhaast zoo levig werd, dat de aandacht van al de personen, die in de zaal waren, op de sprekers werd gevestigd.

Eensklaps hief de onbekende zijnen wandelstok op om den afgezant te slaan; deze maakte zich gereed om den slag af te wenden, toen zijn aanvaller eene pistool grijpende, welke hij in zijnen zak verborgen hield, op hem miktte. Een geroos, welke die beweging had opgemerkt, rukte hem het wapen uit de hand en de onbekende werd oogenblikkelijk door M. Seghin, statteoverste, aangehouden. Hij werd bij den prokureur des konings gebracht en de pistool werd als overtuingsstuk, aan dien magistraat overhandigd. Men heeft bevonden, dat dit wapen niet geladen was.

Ziehier thans het geval, zooals het door de Progrès wordt verteld: Een hevige twist, welke zijne ernstigheid

ontleent aan de hooge positie, welke de personen die er een rol in spelen, in de diplomatie bekleeden, heeft eergisteren in onze statie plaats gehad.

Het tooneel had omstreeks den middag plaats tusschen den baron Budberg, ambassadeur van Rusland te Parijs, zich naar Parijs begevende, en den baron de Meyendorff, oud aide-de-camp des keizers van Rusland, komende van Duitschland.

Een d'zer twee personen zou den andere met zijnen stok geslagen en met zijnen revolver bedreigd hebben.

Tot zoo verre de mededeeling van gemelde dagbladen. Volgens eene andere bron zou den baron de Meyendorff onder den indruk eener zeerwachte overspanning gehandeld hebben zoo lat hij al zijne verstandvermogens niet ten volle bezat.

« Over eenige dagen heeft een onbekend persoon zich vermaakt met rond middernacht eenen gazbek af te snijden, in eene straat met ver van den Montschouwborg te Brussel. Men begrijpt dat de vlam uit de opene bus vervaarlijk hoog opbleeg en den muur, waaraan zij vastgemaakt was, in gevaar bracht. Een voorbijganger is de pompiers gaan verwittigen, die met zonder moeite de vlam hebben uitgedoofd. Men zou indruval iemand kunnen vrentschuldigen die uit hongere een brood steelt, maar een gazbek? ... en dat met gevaar van een schrikkelijken brand te veroorzaken. Het is te hopen dat het gerecht de hand op den schelm zal leggen, en hem eene dochtige les zal geven.

« OLIFANTENJACHT. — In een brief uit Abyssinië van 3 feb. wordt gemeld:

Op eenigen afstand van het legerkamp bij Sooro heeft een droevig voorval plaats gehad. De majoor Beville en de luit. Edwards waren op de olifantjacht uitgegaan; een troep van die dieren te dicht genaderd zijnde en zijne schoten niet goed gericht hebbende, werd de luitenant door een der olifanten aangevallen en een eind weggelingerd; en juist op het oogenblik, dat het dier den officier onder zijne schoten wilde vermorselen, werd het door een schot van den majoor zoodanig getroffen, dat het zijne prooi verliet en naar de overigen terugkeerde. De luitenant is inwendig gevaarlijk gewond.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Parijs, 29 februarij.

Men leest in de Patrie: In tegenstrijdigheid met het gerucht, hetwelk er te Berlijn verspreid is, verneemen wij stellig te weten dat prins Napoleon geene hoegenaamde zending heeft. Hij zal gedurende verscheidene dagen te Stuttgart verblijven, uit oorzaak van zijne bloedverwantschap met de koninklijke familie.

Men leest in een parijzer blad: Verschillige vreemde korrespondentien hebben gesproken van aankondigingen, welke er in de laatste dagen te Parijs zouden hebben plaats gehad; en die zouden in verband staan met gewaande ontwerpen van agitatie, ter gelegenheid der verjaaring van 24 februarij. Wij kunnen verzekeren, dat er den 24 februarij geene hoegenaamde aankondiging van dien aard heeft plaats gehad, en dat niets in den tegenwoordigen toestand der gemiddelen, die buitengewone maatregelen der politie zou hebben kunnen wettigen.

Italië.

GARIBALDI.

Men weet dat de Kamer der gedeputeerden van Florence de het te gemaakt g. heeft zener jaarlijksche som van 750,000 fr., ten voordeele der gewaande romeinsche emigratie. Die gilde had, naar het schijnt, gebrek aan eenen voorzitter, dewijl Garibaldi, den volgenden brief heeft gezonden, gedagteekend Caprena, 18 februarij 1868:

« Weerde Gigli,

« Ik dank u voor de uitstekende eer mijner benoeming tot voorzitter der romeinsche emigranten. Zeg aan uwe medeburgers, dat ik met hen zijn zal tot den dood. Groet allen.

« G. GARIBALDI. »

Aldus, na te Mentana zijn programma *Roma of de dood* verscheurd te hebben, geeft Garibaldi thans de voorkeur, tot den dood in het lot der romeinsche gemigreerde te deelen, aan welke een jaarlijksch pensioen van 750,000 fr. verzekerd is!

Wat is die Garibaldi toch een groot man!